

ประอุม

U าวเวลาเราท่อนะ ไม่ครีธา ไม่เบิกบาน โลกเหมือนดอกบัวโดนน้ำร้อนราด ทุกอย่างดูไร้สาระ

หลายครั้งหลายหน อย่างทอดตัวลงแล้วนอนนิ่ง ๆ หลับไหลไปเลย หลับลึกยาวนาน

ข้ามคืนข้ามวัน เพื่อว่า หากตื่นขึ้นมา เราจะสดชื่นแข็งแรง มีชีวิตชีวาเหมือนเดิม

แต่เราหลับไม่ค่อยได้นอน ได้แต่อยาก แต่ความอยากกับการตอบสนองเหมือนจะวิ่งสวนทางกันอยู่เสมอ เราก็เลยเป็นทุกข์ ทุกข์สุขุมเร็ว บางครั้งเอาชนะได้ บางทีก็ย่ำแย่ ฟ่ายแพ้ สะบักสะบอมเป็นหมาตัวแพ้

อยากอยู่เงียบ ๆ นะ

อยู่คนเดียวในถ้ำ ไม่ติดต่อกับใครเลย มือถือก็โทร.ไม่ถึง

บางครั้งก็อยากเข้าแต่ ไม่รู้สิ ไม่แน่ใจว่าภาษาไทยกลางใช้ว่าเข้าฝักหรือไม่ แต่ก็คือฝักไข่ คือปลอกหรือรังของหนอนผีเสื้อ เมื่อแก่ตัวลง หนอนผีเสื้อเข้าสู่ภาวะเปลี่ยนแปลง จะเข้าแต่เพื่อเปลี่ยนตัวจากหนอนไปเป็นผีเสื้อ แต่ไม่ทุกตัวหรอกนะ มีบ้างพลังงานไม่พอ เพราะเตรียมตัวมาไม่ดีก็ฝ่อตายไปในฝักแต่นั้นเอง

คิด ๆ บางครั้ง คำนึงนึกถึงพวกฤษีชีไพรสมัยพุทธกาล พวกท่านคงเบื่อหน่ายตัวเอง
อย่างยิ่ง เบื่อโลก เบื่อความสับสนวุ่นวาย เบื่อความกดดันบางอย่างที่เร้าร้อน จึงปลีกตัวไปสู่น้ำ
หิมพานต์ล้านโยชน์ เร็นหายไปแล้ว หากเตรียมตัวดีพอ ก็อาจหลุดพ้นไปสู่สภาวะเหนือโลก แต่
ส่วนมากแล้ว คิดว่าเป็นเหยื่อของป่า ไช้มาเลเรีย หรือไม่ก็ถูกเสือสาบซ้างร้ายทำให้ตายมากกว่า

อยากหนีนะ อยากปลีกเร็นชั่วคราว ไม่ถึงกับหนีถาวรหรอก เพราะเราไม่ใช่หนอนผีเสื้อ
ที่มีความหวังว่าหากออกจากฝักแต่เราจะกลายเป็นตัวใหม่ ไม่ใช่หนักบวบตาบตผู้มีหวังอยู่ที่
ผานหรือญาณ แต่เรามันแค่ปลูชุนเก่าคร่ำ หมักหมมแปดเปื้อนไปด้วยอาสวะนานาต่าง ๆ ถึงเข้า
ผ้าเหลืองไปแล้วก็ไช้ว่าจะหนีโยงโยสายรัดสายรังได้พ้น เพราะเรายังตัดใจไม่ได้ คำโบราณท่านว่า
ห่วงผูกคอ ปอมัดคอก ปลอกสวมตีน เราไปคนเดียว แล้วลูกเมียข้างหลังจะเป็นอย่างไร เร็น
เข้าไปในถ้ำ ก็ยังกังวลถึงคนอยู่นอกที่ตามเข้ามาไม่ได้

พระอุ่ม

ไม่รู้สิ สำหรับคนอื่น อาจเรียกว่าพระปิดทวาร แต่ล้านนาบ้านเราเรียกว่าพระอุ่ม อุ่มคือ
ปิด อย่างเอามือปิดหน้าก็เรียกว่าเอามืออุ่มหน้า แต่หากเอาผ้าปิดหน้ากลับไม่เรียกว่าเอาผ้าอุ่มหน้า
อันนั้นเป็นเรื่องทางภาษา แต่ที่อยากบอกกล่าวเล่าขานวันนี้เป็นเรื่องความรู้สึก ท้ออยู่บ้างใน
บางวัน เรื่องส่วนตัวไม่มีอะไรต้องห่วงหรอก ลูกดี เมียดี เราเองแม้ไม่ตีมากนักแต่ก็ไม่เลว ที่ท้อ
อยู่บ้างคือการบรรพาคับอะไรก็ไม่ว่า เหมือนรบกับเงา วันคืนดูเป็นสีดำนมากขึ้น โลกเรออุจนหัวนั้นว่า
โลกคงแตกสักวัน

พระอุ่มคือพระปิดหน้า ปิดทวาร ปิดการรับรู้พบเห็นสัมผัสชั่วคราว ไม่มีใครยกมือ
อุ่มหน้าได้ตลอดเวลาหรอก คงเมื่อยแน่ พระอุ่มคือการปกป้องตัวเองชั่วคราว พอพ้นภาวะที่
ทนไม่ได้ก็กลดมือลง

ได้พระอุ่มองค์นี้มา บัดป้องภาวะทนไม่ได้เฉพาะหน้าได้หลายคราว

ไม่ได้แนะนำให้ใครหาพระอุ่มมาแขวนคอหรอกนะ แต่ว่าอุบายที่เราใช้เฉพาะกาล
เฉพาะกิจเป็นอย่างนี้ อะไรที่ทนไม่ได้ก็ไม่ต้องทน แต่ต้องไม่ระเบิดออกไปนะ ปิดสวิตซ์เสีย ปิด
ทวารทั้งหกคือตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ทำเพียงเพื่อป้องกันตัวเอง ไม่ตอบโต้ พอพายุพิน ปลาย
อ้อกอแหลมก็ตั้งตรงตามเดิม

พระอุ่มองค์นี้ไม่ได้มีองค์เดียว อยู่รวมกันเป็นกลุ่มตั้งห้าพระองค์ จะมีนัยเกี่ยวข้องกับ
พระพุทธเจ้าทั้งห้าในภัททกัปหรือเปล่าไม่แน่ใจนัก เห็นสวยดีก็เลยบูชาเอาไว้กับตัว แล้วก็ติดกับตัว
จริง ๆ คือผ่านพ้นพายุอารมณ์หลายครั้งหลายหน มีมือข้างที่ไหนไม่แน่ใจนัก ลวดลายกนกเปลว
น่าจะเป็นสกุลศิลปะภาคกลาง แกะสลักบนเขี้ยวหมูธรรมดา ไม่ใช่เขี้ยวหมูตัน เส้นสายรอยสลัก
ละเอียดลึก อายุคงไม่ต่ำกว่าร้อยปี ไม่ได้เอามาโฆษณา เอามาบอกกล่าวสู่กันฟัง เท่านั้นเอง

